

Neplachovice

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Opava

Nadmořská výška: 278 m n. m.

Počet obyvatel: 945

Adresa URL: www.neplachovice.cz

Okres: Opava

GPS souřadnice: 49.992283N, 17.809864E

První pís. zmínka: 1257 (767 let)

PSČ: 747 74

Historie obce Neplachovice

První písemná zmínka o Neplachovicích je z roku 1257. První listina, která hovoří o Neplachovicích jako o obci, je z roku 1374. Podle výpisu z opavského archivu "Regesta" ke sbírce fotokopíí z Lichtensteinského archivu ve Vídni uvádí se toto znění: "Dáno v Ratiboři 24.4.1374. Jan, vévoda opavský a ratibořský potvrzuje prodej, který mezi sebou uzavřeli Jindřich von der Domanz a Jaroš z Drahotuše o ves Neplachovice s příslušenstvím. Vévoda Jan uděluje Neplachovice v léno s povinností služby jako jiných panství a udílí mu právo vésti vodu z Opavice na neplachovský rybník (Snad je to místo dodnes zvané "Na rybníčku").

Roku 1377 náležel kostel v Neplachovicích a rybník ke zboží knížat krnovských. Ostatek Neplachovic držel v léno pan Jaroš. Roku 1377 bylo Opavsko rozděleno na 3 knížectví: opavské, hlubčické a krnovské. Pod pravomoc knížete krnovského patřila obec Neplachovice až do roku 1850, kdy byly utvořeny okresy.

Roku 1492 byl držitelem Neplachovic Martin Šíp z Bránice, který byl nejvyšším komorním knížectví krnovského.

Po roce 1499 byli dalšími držiteli Jan a Jindřich z Žopov, po roce 1520 Půt a Ctibor z Vranova, roku 1532 Jiří Všelický z Všeclap a ihned po něm Petr Lichnovský z Voštic, jehož manželkou byla Eliška z Trojanovic. Lichnovští byli majiteli Neplachovic více jak 100 let. Jan Lichnovský z Voštic byl od roku 1573 do roku 1583 nejvyšším komorním knížectví krnovského.

Po smrti Jan Lichnovského dostaly se Neplachovice do správy jeho nejstaršího syna Jindřicha. Potom dědili Neplachovice jeho synové Karel a Jan Lichnovští, oba luteráni, kteří převedli všechny své poddané k víře evangelické.

Roku 1664 dostalo se zboží neplachovské odprodejem Ferdinandu Dreskovi. Roku 1669 dostává se zboží neplachovské ještě jednou do rukou Lichnovských, kdy je odkoupil Karel Maxmilián Lichnovský z Chuchelné. Dalšími majiteli byli: roku 1686 Juliána Voršula, hraběnka z Opersdorfu, roku 1687 Jan Ferdinand Halama z Jičína a císařský hejtman.

V rukách Halamů zůstal statek neplachovský po delší dobu. Byli to postupně Jan Frydrych, Karel Jan a Jindřich Filip. Poslední z nich Jindřich Filip byl nejvyšším písařem knížectví krnovského a roku 1742 byl povýšen do stavu svobodných pánů. Zemřel roku 1750 a jeho dcera Antonie se provdala za Viléma Raimunda, svobodného pána z Wittdorfu.

Tím přešly Neplachovice do čistě německých rukou a občanům nastaly zlé časy. V roce 1742 za vlády Marie Terezie bylo odtrženo území Slezska na sever od řeky Opavice a připojeno k Prusku. Lichnovští a Halamové byli z domácího rodu, německy často ani nerozuměli, žili s lidem a chápali jej. V té době si museli obyvatelé obce zvykat na přivandrovalé pány převážně vojáky z Německa, kteří se do

zdejší krajiny přiznili. Tito vládci se vozili po selských hřbetech a vládli karabáčem. Poddaní obce se však statečně bránili a tak došlo ke sporu a menšímu povstání.

V roce 1779 byla založena kolonie Neplachovské Zadky. V obci se z té doby uvádí panský zámek se statkem, fara, škola, mlýn, pivovar, palírna, hostinec a polní krčma. V roce 1814 je majitelem neplachovského panství Josef Vaniček. Do té doby bydlela vrchnost ve dvoře (čís. 1) a musela býti zámožná, neboť v roce 1833 - 1834 byl na zámeckém poli postaven nový zámek a v roce 1836 jejich nákladem i nová škola. V roce 1848 dochází ke zrušení roboty a tím se občané Neplachovic stali svobodnými lidmi. Panstvo tak bylo odkázáno na námezdní síly. Majiteli statku byli od roku 1887 Gizela Elger z Frohbergu, od roku 1898 Robert a Kateřina Pillersdorfovi a od roku 1907 Egon a Markéta Pillersdorfovi, kteří již hodně parcelací zmenšený statek vlastnili až do roku 1945.

Do katastru obce Neplachovice náležely do roku 1864 i Držkovice, jako osada a v roce 1836 se tu připomíná hostinec "Špluchala", který prý patřil do Neplachovic.

Koncem 19. a počátkem 20. století se projevoval v okolních obcích silně germanismus, česká příjmení se poněmčovala a ve školách se začalo vyučovat německy. Toliko Neplachovice stály na nejzazší jazykové hranici a pevně si udržovaly své češství. Leč i zde začaly částečně působit germanizační snahy a v roce 1900 při sčítání lidu se přihlásilo k Němcům 21 občanů v roce 1910 již pak 104 Němci. V obci byl zřízen německý nacionální spolek Nordmarka, jehož hlavním úkolem bylo přeměnit českou školu na německou, což se však díky Antonínu Kuzníkovi a Janu Krakovskému nepodařilo.

Rok 1918 a hlavně pak 28. říjen byl uvítán v obci s nadšením. Místní spolky uspořádaly velikou manifestaci na počest vyhlášení samostatnosti.

V roce 1928 na počest 10. výročí samostatnosti byla uspořádána rovněž velká slavnost, při které byla uctěna památka a upomínka padlých na místním hřbitově a zasazena lípa svobody na návsi.

Rok 1931 zaznamenává krizi - hospodářskou v naší obci. Nejvyššího vrcholu dosahuje krize v roce 1935. V tomto roce se započíná s regulací potoka Herličky největší zásluhou starosty Antoníny Straky, na které většina nezaměstnaných dělníků dostává práci.

Dne 8. října 1938 dochází k okupaci obce německým vojskem. Příchodem Němců začíná vláda násilí a teroru, občané jsou šikanováni a mladí dělníci odesíláni na práci do Německa. Dochází k omezování osobních svobod a někteří z občanů jsou za nesouhlas s německým zřízením vězněni. Dne 6. 5. 1945 dochází k osvobození naší obce sovětskou armádou.

Jednotné zemědělské družstvo bylo založeno koncem roku 1952, později v roce 1961 bylo spolu s okolními družstvy sloučeno do velkého ekonomického celku Hraničář se sídlem v Loděnici. Ještě později se přidali družstevníci z Vávrovic a Jaktáře a v té podobě ZD Hraničář hospodaří dodnes.

Sloučení družstev dalo podnět i ke sloučení okolních obcí a to Holasovic, Neplachovic, Loděnice, Štěplovce a Kamence pod nový národní výbor Holasovice od roku 1964. V pozdějších dobách se v naší obci, která byla vlastně přirozeným středem a měla vhodné pozemky, vystavěla nová základní škola, zdravotní středisko, nákupní středisko Jednoty, výcvikové středisko branců a z bývalé školy v zámku se stala pobočka okresního archivu.

Od 1. září roku 1990 jsou Neplachovice znovu samostatnou obcí.

